

Den følgende sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om inddrivelse af underholdsbidrag.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 22) findes i tidenden sp. 4872).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 115 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, befragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i færdselsloven.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 113) findes i tidenden sp. 4874, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 597).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslaget om indsættelse af 2 nye paragraffer efter teksten (der herefter bliver § 1)

vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Horn: Jeg vil gerne på udvalgets vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse i den skikkelse, det nu har fået.

Udvalget har holdt et behørigt møde mellem anden og tredje behandling, og man vil af tillægsbetænkningen se, at kun ét spørgsmål har været draget ind i drøftelserne, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt busserne kunne få lov til at køre 70 km i timen i stedet for de 60 km, der nu gælder for busser og lastbiler. Udvalget har henstillet til justitsministeren at fortsætte sine overvejelser om dette spørgsmål, som jo trænger sig stærkere og stærkere på, og næste gang man skal beskæftige sig med færdselsloven, må man nok tage stilling hertil.

Jeg skal hermed på udvalgets vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Reedtz-Thott: Da der er divergerende meninger i mit parti om dette lovforslag, vil jeg gerne på de pågældende medlemmers og egne vegne motivere, hvorfor vi vil stemme mod dette lovforslag.

Diskussionen om det har i virkeligheden været en diskussion for eller imod en fartgrænse, men det er jo faktisk ikke det, det her drejer sig om; det spørgsmål blev diskuteret i folketinget for nogle år siden, og der var i hvert fald dengang flertal imod en generel fartgrænse.

En anden motivering for at sige nej er, at man måske slet ikke tror på værdien af de forsøg, der bliver gjort. Vi har fået materialet forelagt, og man kan selvfølgelig have sine meninger derom. Min personlige mening er, at der ikke kan bygges ret meget på de foretagne forsøg.

En tredje motivering for at sige nej er, at forskellige kredse, der har god forstand på disse spørgsmål, bl. a. Forenede Danske Motorejere, er gået ind for, at vi skulle have et nyt basisår. Det vil sige, at man — under forudsætning af, at man altså tager disse forsøg for gode varer — siger: siden vi påbegyndte disse forsøg, er der sket en stærk forøgelse af antallet af motorkøretøjer, vejene er blevet større o. s. v. o. s. v., og vi er derfor nødt til at finde et nyt basisår for sammenligning; altså bør året 1963 være forsøgsfrit. Også dette motiverer, at vi ikke vil stemme for dette lovforslag, men lade dette år være forsøgsfrit; så kan man jo

[Reedtz-Thott.]

til sin tid tage stilling til, om der skal foretages nye forsøg.

Det er disse synspunkter, der motiverer, at jeg vil foreslå ærede medlemmer at stemme mod den højtærede justitsministers lovforslag.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg takker for udvalgets indstilling. Det henstilles i tillægsbetænkningen, at spørgsmålet om 70 kms hastighed for busser tages op til overvejelse i justitsministeriet. Sådanne overvejelser er allerede i gang. Sagen har været drøftet med biltilsynet og med vejdirektoratet, og i øjeblikket diskuteres problemet på internordisk basis i den nordiske vejtrafikkomité, men jeg forstår henstillingen derhen, at man ønsker en afklaring inden næste folketingsår. Den mulighed må jo så ses i øjnene, at vi ikke kan få klarlagt de internordiske forhandlinger forinden; men naturligvis agter jeg at følge udvalgets henstilling og vende tilbage til spørgsmålet i det kommende folketingsår.

Jeg finder ikke tilstrækkelig anledning til at optage en debat med det ærede medlem hr. Reedtz-Thott om principperne i lovforslaget. Vi har jo diskuteret dette her i salen såvel som i udvalget talløse gange, så at både vi og tilhørerne er blå i hovedet. Jeg udtrykker kun min overraskelse over, at det ærede medlem i tillægsbetænkningen indstiller lovforslaget til vedtagelse. Han har altså fortrudt siden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 114 stemmer mod 12; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om fritagelse for grundskyld til staten samt grundstigningsskyld for skatteåret 1963-64 af landbrugsejendomme.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 70) findes i tidenden sp. 4896).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Aksel Larsen: Jeg ønsker kun at sige til det høje ting, at jeg i overensstemmelse med mine bemærkninger i betænkningen, som forelå ved anden behandling, ikke kan anbefale dette lovforslag til vedtagelse, men må anbefale, at man stemmer mod det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 121 stemmer mod 7; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer [af Henry Christensen, Ninn-Hansen m. fl.]

(Lovforslaget (nr. 132) findes i tillæg A. sp. 1613, fremsættelsen i tidenden sp. 4385).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det af partiet venstre og det konservative folkeparti fremsatte forslag til lov om ændring af lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer tager ifølge bemærkningerne til lovforslaget sigte på dels at udbygge de sociale sikringsordninger for funktionærerne, dels at skabe klarere og mere tidssvarende regler for funktionærernes organisationsforhold.

Regeringen kan for så vidt være enig med forslagsstillerne i, at der siden revisionen af funktionærloven i 1948 har fundet en betydelig udvikling sted inden for dette område. Når ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Henry Christensen, siger, at disse gerne havde set, at regeringen var kommet med et forslag til ændring af funktionærloven, så må jeg jo — selv om det kniber — tro ham på hans ord, men jeg